

A legfurcsább titok

50 éves jubileumi kiadás

Earl Nightingale eredeti, 1956-os esszéjével

&

aranylemezzé vált felvételével

Diana Nightingale kiadásában

Szeretettel férje, Earl Nightingale halálának 20. évfordulójára

©- 2009 - *Diana Nightingale* - Minden jog fenntartva.

Most pedig térjünk vissza a földkerekség LEGFURCSÁBB TITKÁRA, arra a történetre, amelyet ma el akarok neked mondani. Miért lesznek sikeresek azok, akiknek vannak céljaik, és miért vallanak kudarcot a céllal nem rendelkezők?

Nos, hadd meséljek el valamit, amit ha megértesz, azonnal megváltoztatja az életed! Ha teljesen megérted, amit most elmondok neked, az életed soha többé nem lesz ugyanolyan, mint korábban! Hirtelen arra eszmélsz majd, hogy mintha vonzanád a jó szerencsét. Minden, amit akarsz, egyszerűen összejön. És onnantól nem lesznek problémáid, aggályaid, a mardosó szorongás, amelyet addig éreztél, megszűnik. A kétségek, a félelem – mind-mind a múlté lesznek.

Íme, a siker kulcsa, és a kudarc kulcsa is egyben: **Azzá válunk, amire a legtöbbet gondolunk.** Hadd mondjam el még egyszer. **AZZÁ VÁLUNK, AMIRE A LEGTÖBBET GONDOLUNK!**

A történelem folyamán a nagyszerű, bölcs emberek, tanárok, filozófusok és próféták rengeteg különböző dologgal kapcsolatban vitatkoztak egymással. Csak ebben az egyben értettek teljesen és mindannyian egyet. Hallgassuk meg, mit mond erről Marcus Aurelius, a nagy római császár: „*Az ember élete olyan, amilyenné gondolatai teszik.*”

Disraeli szavaival: „*Minden eljön, ha hajlandóak vagyunk kivárni. Kitartó meditációval oda jutottam, hogy egy meghatározott céllal rendelkező emberi lény mindenképpen eléri a célját, és semmi nem állhat ellen az akaratnak, amely a beteljesülés érdekében akár még a létezését is kockára teszi.*”

Ralph Waldo Emerson így ír: „*Az ember nem más, mint amire egész álló nap gondol.*” William James szerint pedig: „*Az én generációm legnagyobb felfedezése, hogy az emberi lények megváltoztathatják az életüket, ha változtatnak a gondolkodásmódjukon.*” Továbbá azt is mondta: „*Mindössze annyi a dolgunk, hogy teljes nyugalommal úgy teszünk, mintha a szóban forgó dolog valóság lenne, lankadatlanul, és akkor az adott dolog olyan módon kapcsolódik be az életünkbe, hogy végül mindenképpen valósággá válik.*”

Ezen kívül az is az ő gondolata, hogy „*Egyszerűen, ha eleget foglalkozol egy céllal, szinte bizonyos, hogy el is éred azt. Ha gazdag akarsz lenni, gazdag leszel. Ha tanult ember akarsz lenni, tanult ember leszel. Ha jó akarsz lenni, jó leszel. Csak az a fontos, hogy igazán vágyjál ezekre a dolgokra, kizárólag ezekre vágyjál, és ne vágyakozz egy időben száz egymással össze nem illő dologra egyformán erősen.*”

A Bibliában Márk evangéliumában (9.23) ezt olvashatjuk: „*Ha hiheted azt, minden lehetséges annak, aki hisz.*”¹

Régi barátom, Dr. Norman Vincent Peale ezt így fogalmazta meg: „*Ez a világmindenség egyik legnagyobb törvénye. Mennyire szeretném, ha már nagyon fiatal emberként rátaláltam volna. Az életem sokkal későbbi szakaszában döböntem rá, és az egyik legnagyobb, ha nem egyenesen a legnagyobb felfedezésnek tartom az istennel való kapcsolatomon kívül. A*

¹ Károli Gáspár fordítása

nagyszerű törvény egyszerűen és röviden annyi, hogy ha negatív keretek között gondolkodsz, az negatív eredményekhez vezet. Ha pozitív szemlélettel gondolkodsz, akkor pozitív eredményeket fogsz elérni. Ez az egyszerű tény” – majd hozzátette: „*Ez az alapja a jólétet és sikert meghatározó bámulatos törvénynek. Négy szóval: higgy és sikerülni fog.*”

William Shakespeare szavaival: „*Árulónk a kétség: Attól foszt meg, mit könnyedén elérnénk, Ha volna merszünk.*”²

George Bernard Shaw így írt erről: „*Az emberek mindig a körülményeket okolják amiért azzá lettek, amik. Én nem hiszek a körülményekben. Ezen a világon mindig azok az emberek boldogulnak, akik kinyitják a szemüket, és megkeresik a nekik való körülményeket, ha pedig sehol sem találják, akkor megteremtik.*”³

Nos, eléggé nyilvánvaló, nem igaz? Ráadásul aki csak rájött erre, egy ideig mind azt hitte, ő volt az első, aki rádöbbsent erre a bölcsességre. Azzá válunk, amire a legtöbbet gondolunk.

Így hát logikus következtetés, hogy aki egy konkrét és arra érdemes célt tart szem előtt, az el is fogja érni, mert ő erre gondol, és mind azzá leszünk, amire a legtöbbet gondolunk.

Másfelől viszont akinek nincs célja, aki nem tudja, merre tart, és akinek a gondolatai szükségképpen a zavartság, aggodalom, félelem és szorongás gondolatai, az szintén azzá válik, amire gondol. Az élete úgy alakul, hogy a düh, félelem, szorongás és aggodalom fogja meghatározni. Ha pedig semmire sem gondol, akkor semmi sem lesz belőle.

Na, már most, hogyan is működik mindez? Miért válunk azzá, amire a legtöbbet gondolunk? Nos, elmondom neked, már amennyire tudásunk van róla. Ehhez pedig hadd mutassak be egy élethelyzetet, amely az emberi elmét jól modellezi.

Tegyük fel, hogy egy gazdának van egy darab földje, méghozzá jó, termékeny földje. Ez a föld választás elé állítja a gazdát: bármit vethet bele, amit csak akar, a föld nem törődik vele. A gazda dolga, hogy meghozza a döntést. Ne feledd, hogy most az emberi elmét a földhöz hasonlítjuk, mert ahogy a föld, az elme sem törődik vele, milyen gondolatokat plántálsz belé. Azt fogja visszaadni, aminek a magját elültetted benne, de az nem számít neki, pontosan minek a magjait szórtad el.

Mondjuk, hogy ennek a gazdának két mag van a kezében, az egyik egy szem kukorica, a másik egy nadragulya magja, utóbbi halálos mérge. A gazda ás két kis lyukat a földbe, és mindkét magot elülteti. Az egyikbe a kukoricát, a másikba a nadragulyát. Mindkét lyukat betemeti, megöntözi, majd gondozza a földet. Vajon mi történik?

A föld ugyanúgy visszaadja, amit belé vetettek. Ahogy a Bibliában is áll: „*Ki mint vet, úgy arat*”. Ne feledd, a földnek nem számít; a mérgező növényt épp olyan bőséggel fogja táplálni, mint amilyen csodálatos bőséggel a kukoricát visszaadja neked. Vagyis nagyra nőnek a növények, a kukorica csak úgy, mint a mérge.

² Mészöly Dezsó fordítása

³ Réz Ádám fordítása

Az emberi elme sokkal termékenyebb, sokkal hihetlenebb és rejtélyesebb, mint a föld, de ugyanúgy működik. Nem törődik vele, mit ültettünk belé. Sikert, kudarcot, konkrét, értelmes célt vagy zavarodottságot, félreértést, félelmet, aggodalmat, és így tovább. Ám amit belé ültetünk, azt vissza kell, hogy adja nekünk.

Amint látod, az emberi elme az utolsó, nagyrészt még feltérképezetlen kontinens a földön. A legvadabb álmainkat megszegyenítő gazdagságot rejt; bármit nagyra növeszt, aminek csak elvetjük belé a magjait.

Lehet, hogy most megfordul a fejedben, hogy „*Igen, de ha ez igaz, akkor miért nem használják többet az emberek az elméjüket?*” Az a helyzet, hogy szerintem már erre is megvan a válaszuk. Az elménket születésünkkel alapértelmezett berendezésként kapjuk, ingyen van, és mindennek, amit minden ellenszolgáltatás nélkül elnyerünk, kevés jelentőséget tulajdonítunk. Azokat a dolgokat tartjuk sokra, amelyekért pénzt fizettünk.

Az igazság pedig paradox módon ennek éppen az ellentéte. Minden, ami csak valóban értékes az életben, azt ingyen kapjuk. Az elménket, a lelkünket, a testünket, a reményeinket, az álmainkat, az ambícióinkat, az intelligenciánkat, a családjunk, gyermekeink, barátaink és a hazánk iránt érzett szeretetünket – mindez a felbecsülhetetlenül nagy értékünk ingyenes. Ám azok a dolgok, amelyek a pénzünkért megvásárolhatóak, tulajdonképpen nagyon alacsony értéket képviselnek, és bármikor pótolhatóak.

Egy jó ember, ha teljesen elszegényedik is, képes újra nagy vagyont felhalmozni. Sokszor egymás után is képes erre. Ha le is ég a házuk, újra tudjuk építeni. Ám mindazt, amit ingyen megkaptunk, soha többé nem tudjuk pótolni. Az emberi elmét azért nem használjuk, mert egyszerűen természetesnek vesszük a létezését.

A megszokottat hajlamosak vagyunk alábecsülni. Az elménk bármilyen feladatot el tud végezni, amit csak kiszabunk neki, ám általában csak kis, jelentéktelen dolgokkal bízunk meg, ahelyett, hogy nagy és fontos feladatokat adnánk neki.

Több egyetem kutatói is bizonyították már, hogy a legtöbben a képességeinknek mindössze 10 %-át használjuk, vagy még annyit sem.

Ezért most dönts el, mit is akarsz! Ültesd el a célodat az elmédbe. Ez a legfontosabb döntés, amit valaha meg fogsz hozni életed során.

Mit is akarsz? Kiemelkedő értékesítő akarsz lenni, jobb akarsz lenni a konkrét szakmádban? El akarsz jutni valahová a cégeden, a közösségeden belül? Meg akarsz gazdagodni?

Nem kell mást tenned, csak elvetned ezt a magot az elmédbe, gondozni, állhatatosan munkálkodni a célod elérésén, és valósággá válik.